

**Lag
om ändring i räntelagen (1975:635);**

utfärdad den 13 juni 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4 § räntelagen (1975:635) skall ha följande lydelse.

4 §² I annat fall än som avses i 3 § utgår ränta på förfallen fordran, för vilken betalningstiden försittes, från den dag som infaller en månad efter det borgenären har avsänt räkning eller på annat sätt framställt krav på betalning av bestämt belopp med angivande att underlåtenhet att betala medför skyldighet att utge ränta. Gälldenären är dock ej skyldig att erlägga ränta för tid innan räkningen eller kravet har kommit honom till handa.

Avser fordringen skadestånd eller annan liknande ersättning som ej kan fastställas utan särskild utredning, utgår ränta på förfallet belopp från den dag som infaller en månad efter det borgenären har framställt krav på ersättning och lagt fram utredning som med hänsyn till omständigheterna skäligen kan begäras av honom. Gälldenären är dock ej skyldig att erlägga ränta för tid innan kravet och utredningen har kommit honom till handa.

Oavsett vad som föreskrivs i första och andra styckena utgår ränta på förfallen fordran senast från dagen för delgivning av ansökan om betalningsföreläggande eller av stämning i mål om utgivande av betalning.

Utan hinder av bestämmelserna i andra och tredje styckena utgår ränta på en fordran, som avser skadestånd med anledning av ett uppsåtligt brott och inte skall utges som livränta, alltid från den dag då skadan uppkom.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om mål om lagsökning där talan väckts före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Severin Blomstrand
(Justitiedepartementet)¹ Prop. 1990/91:126, LU34, rskr. 332.² Senaste lydelse 1987:327.